

Stranger things in the New Age

Momenteel is 'Stranger Things' een hit op Netflix. De TV-serie speelt zich af in de jaren 80 in het normaal rustige stadje Hawkins, dat te maken krijgt met een reeks paranormale verschijnselen. Een dieptepsychologisch-esoterisch-metafysische verkenning van 'strange(r) things'.

De serie is geschreven door de broers Matt en Ross Duffer, met Steven Spielberg en Stephen King als ghost writers in hun achterhoofd. De kruisbestuiving tussen de fantasievolle geest van Spielberg en de horror-freaky-mind van King brengen een parallel universum voort dat de grenzen van de verbeelding tart. Koppel dit aan een melancholisch terugverlangen naar de relatieve 'gemütlichkeit' van de jaren tachtig (zonder internet, mobiele telefoon of speed daten), en je begrijpt waarom de serie zo'n hit is. En ja, het klopt dat de Koude Oorlog een donkere schaduw over Hawkins legt. Maar dit is nog niks met de horror van de collectieve schaduw, die in 'Stranger Things' uit de diepte van de tartaros en hades ontsnapt.

Tartaros, hades? Griekse mythologie?

Ja. 'Stranger Things' staat, bewust of niet, bol van archetypische motieven uit de mythologie.

Fictie of realiteit?

Beide. Mythen zijn collectieve verhalen die op symbolische wijze antwoord geven op archetypische thema's uit de psychosofie, antroposofie, theosofie en kosmosofie.

De nieuwe wereld van sofie

Het Griekse woord 'sofia' betekent 'wijsheid'. De wijsheid van mythen gaat verder dan die in het prachtige boek 'De wereld van Sofie' van Jostein Gaarder, dat over de geschiedenis van de filosofie verhaalt. Filo-sofie is letterlijk 'vriend' ('filos') van 'wijsheid' ('sofie'). Alleen hebben filosofen een erg eenzijdige liefde voor de wijsheid; ze gaan een verstandshuwelijk ermee aan en begeren vooral de wijsheid van het verstandelijk denken.

Mythen en sprookjes, inclusief de grote, religieuze mythen als in de bijbel, zijn doorgaans moeilijke kost voor het verstand. Ze maken namelijk gebruik van symbolische, associatieve beelden, waarmee ze een diepere wijsheid dan die door het verstand bevat kan worden willen overbrengen. Een artikel als dit of een serie als 'Stranger Things' doet geen appèl op het verstandelijk, maar op het symbolisch bewustzijn, dat wijsheid begeert van een andere orde dan wat verstandelijk (en dus wetenschappelijk) bevat kan worden.

Welkom in de wereld van de sofie van de psyche, de mens, de goden en de kosmos.

WELCOME TO HAWKINS: THE WORLD OF STRANGER THINGS...

Zoals 'Upside Down' (een parallelle schaduwwereld dat sprekend lijkt op de Griekse tartaros en hades), 'Demogorgons' (monsters lijkend op Giganten en Titanen: monsterlijk grote onbewuste krachten die de mens nog niet bewust heeft gemaakt) en de 'Mind Flayer' of 'Shadow Monster' (een kwaadaardige, collectieve intelligentie dat zich als een virus in het brein van individuen nestelt, zoals onze collectieve schaduw via de astrale onderwereld energetisch is verbonden met individuele denkkeesten).

Voor wie thuis is in de wereld van Carl Jung, Rudolf Steiner en Richard Hawkins (inspirator en naamgever van het stadje waar, niet toevallig, een metafysisch laboratorium is gevestigd) is 'Stranger Things' nog zo vreemd niet...

De New Age van metafysica

Het is 1984. De inwoners van Hawkins hebben geen idee wat hen boven het hoofd hangt (in de serie: wat zich onder de grond afspeelt). In het demonische laboratorium van Hawkins doen wetenschappers lugubere experimenten op het brein van kinderen, om zo een telepathisch-telekinetisch begaafde Frankenstein-Übermensch te creëren, die als wapen tegen de communistische Russen ingezet kan worden. George Orwell's '1984' als fascistisch spiegelbeeld van de nazitijd is geen utopie in Hawkins.

'Stranger Things' gaat verder dan '1984'. Het verhaal verkent niet alleen de grenzen van een totalitaire materialistisch-klinische wetenschap, maar boort bovendien een zwart gat in het plafond van de werkelijkheid, zoals alleen Richard Hawkins en Stephen King dit kunnen bedenken. Als onbedoeld neveneffect van het 'mind fucken' met kinderen, heeft de astronomisch toegenomen geestkracht van kinderen als 'Eleven' (net als kinderen in concentratiekampen dragen zij nummers, geen namen) een wormgat geboord in de twilight zone tussen de fysieke en astrale wereld. Metafysica is in Hawkins geen theorie meer, maar heeft een energetische schaduwwereld blootgelegd die verweven is met onze fysieke werkelijkheid.

Stranger things?

Yogi, alchemisten en dieptepsychologen beweren niet anders. Lees 'De geheime leer' van Helena Blavatsky (grondlegger van de theosofie) of 'De Akashakroniek' van Rudolf Steiner (grondlegger van de antroposofie) er maar op na.

Oh nee, sorry, dit is het gebied van de pseudowetenschap van fantasten en charlatans, dat bestudeerd wordt aan Harry Potter's 'Hogwarts School of Witchcraft and Wizardry'. Leuke verhaaltjes voor het kinderbrein. Hoewel...

Einstein en andere kwantumfysici beweren niet anders in deze New Age, waarin metafysica en kwantumfysica de kosmos binnenstebuiten keren en ons wereldbeeld 'upside down'

zetten. Alles is energie. Of, zoals de Griekse filosoof Heraclitus al in de vijfde eeuw voor Christus zei: 'Panta rhei' – 'alles stroomt'. Achter, onder, boven en binnen de fysieke, tastbare werkelijkheid gaan vele fijn- én grofstoffelijkere dimensies schuin. In 'Stranger Things' maken de karakters kennis met één van deze dimensies: de Tartaros – het donkerste gebied van de hel.

Prometheïsche wetenschap en hybris

De gebeurtenissen in de TV-serie ontvouwen zich rondom een groepje jongeren, kinderen eigenlijk, die te maken krijgen met een per ongeluk ontsloten duistere kracht afkomstig uit de parallelle wereld 'Upside Down'. De ontketening van krachten – gigantisch en titanisch – is het onbedoelde gevolg van de experimenten in het Hawkins laboratorium.

Een belangrijk thema in de mystiek is dat, met de ontwikkeling van bewustzijn en geestkracht, er niet alleen poorten in de hemel worden geopend, maar tevens in de hel. Hemel en hel liggen immers een haarbreedte van elkaar verwijderd. Alles is energie en met de opwekking van geestelijke vermogens, worden energieën geactiveerd in zowel de hemel als de hel. De mens die naar het licht streeft ontmoet zodoende op zijn Pad duistere machten die hem tegenstand bieden. Dit dient een hoger doel: de aspirant wordt zo beproefd in zijn bewustwording en in de confrontatie met het licht heeft duisternis een mogelijkheid zich eveneens naar de goddelijke bron te keren.

Andersom werkt het uiteraard hetzelfde: zwarte magiërs en andere kwaadaardige entiteiten roepen lichte geestkrachten op, die hen bestrijden.

In 'Stranger Things' worden de duistere machten uit de onderwereld ontketend, nadat wetenschappers erin geslaagd zijn een soort Übermensch te creëren: kinderen met telekinetische en andere paranormale gaven die, dankzij hun kunstmatig opgewekte vermogens, kunnen afdalen in de onderwereld en hiermee de, voorheen gesloten poort tussen onze wereld en 'Upside Down' onbedoeld openen. In dit geval zijn transpersoonlijke krachten opgewekt, terwijl de mens hier in het geheel niet klaar voor is – niet in ethisch of in biologisch opzicht. De paranormale gaven zijn niet het bij-effect van spirituele training. Noch de kinderen, noch de wetenschappers zijn in eerste instantie opgewassen tegen de opgewekte gigantische of titanische krachten die zich nu tegen de mens keren.

Dit thema, waarin transpersoonlijke krachten vroegtijdig worden opgewekt en zich tegen de nog onontwikkelde mens keren, is mythologisch uitgewerkt in de figuur van Prometheus. Deze titaan wilde de mens helpen door het vuur van de goden (Zeus) te stelen en dit aan de dan nog onontwikkelde mens te geven. Vuur staat symbool voor geestkracht. In de mythe krijgt de mens dus, net als de kinderen in 'Stranger Things', de beschikking over geestelijke vermogens, welke hij toen en nu nog niet kon beheersen. Voor straf ketent Zeus Prometheus aan de rotsen van de Kaukasus, waar de adelaar Ethon elke dag van zijn lever komt eten. De lever staat symbool voor het karma dat de promethische mens op zich geladen heeft door zijn hybris of hoogmoed. We kennen in dit verband de uitdrukking: 'iets op de lever hebben'. De adelaar symboliseert de geestelijke visie, die de daad van hybris bestraft.

De karmische straf voor de prometheïsche Frankenstein-wetenschappers is de ontketening van allerlei monsterlijke krachten die, via de geopende poort, vanuit de onderwereld ('Upside Down') naar het normaal zo gemoedelijk stadje Hawkins ontsnappen.

De hel breekt los!

Tartaros en de ontketening van gigantische en titanische krachten

De Griekse mythologie verdeelt de onderwereld in drie delen: hades, tartaros en de diepste hel (tevens de hoogste hemel): de oerchaos.

Diepste hel én hoogste hemel?

Ja. Je ziet, 'Upside Down' bestaat echt.

In de oerchaos verenigen kwantumfysica en mystiek zich in de ontgrenzing van het Alles. Het is het gebied dat in taoïsme wordt aangeduid als de Tao waaruit de 'tienduizend dingen' (verschijningsvormen) voortkomen. Het is het 'gebied' van zuivere energie of kwantumruis, voordat energie wordt omgezet in informatie en richting krijgt. Het is de hemel voor denkkeesten die met hun bewustzijn in staat zijn om het Alles te omvatten. Zij beleven de oerchaos als de hemel. Maar voor denkkeesten wiens bewustzijn niet in staat is om het Alles te omvatten, is dit de diepste hel, omdat zuivere energie beleefd wordt als een vacuüm, een niets, waarin de annihilatie van het ego plaats vindt.

Naast de oerchaos, omvat de Griekse voorstelling van de onderwereld de tartaros en de hades. De onderwereld als geheel kan opgevat als het geheel van onbewuste dimensies in de menselijke geest én in de kosmos ('zo binnen, zo buiten'). In haar liggen alle onbewuste energieën besloten, wachtend op het moment dat de menselijke geest rijp is om deze krachten te bevrijden uit de diepten van de hel en deze te gaan aanwenden voor zijn ontwikkeling. Door middel van bewustwording is de mens creationistisch bezig en helpt hij om, in lijn met het ware, goede en schone, onbewuste energieën en krachten bewust te maken en zo gebieden van de hel te veranderen in een paradijs of zelfs de hemel.

In 'Stranger Things', zo zagen we, zijn de gigantische en titanische krachten uit de onderwereld 'per ongeluk' opgeroepen door een vorm van wetenschappelijk creationisme dat, zoals in Mary Shelley's 'Frankenstein', overeenkomt met zwarte magie: de manipulatie van energieën of geestelijke krachten voor duistere, egoïstische en dus per definitie onbewuste doeleinden. Hierdoor worden 'Demodogs' (hellehonden) uit de hades bevrijd, 'Demogorgons' (Titanen) uit de tartaros en tot slot het grootste monster van al: de 'Mind Flayer' of 'Shadow monster' – een Gigant die ontwaakt is uit de borderline tussen de tartaros en de oerchaos.

Giganten, Titanen...

Ze zijn echt beschreven door respectievelijk Helena Blavatsky, de grondlegger van de theosofie en Rudolf Steiner, de grondlegger van de antroposofie.

Blavatsky beschrijft het proces van kosmogeenese: de wording van de kosmos, wanneer uit de oerchaos de eerste gigantische energieën en processen ontwaken die, over eonen van tijd, vorm geven aan het universum. De theosofie is wetenschap van de goden of de Giganten – archetypische krachtvelden, bestaand in alle gradaties, die scheppend-creationistisch de oerchaos omvormen tot een bestaansorde, een kosmos, waarin universa, sterrenstelsel en zonnestelsels als atomen in een gigantisch lichaam rond draaien.

Steiner beschrijft hoe, opnieuw over eonen van tijd, de Giganten ten onder gaan in Titanen. Nadat de kosmos en de godenwereld geschapen zijn ('kosmogeenese' en 'theogeenese'), geven de Giganten of goden geboorte aan de Titanen: een soort Übermensen in de beste zin van het woord – transpersoonlijke machten die in de mythologie als de helden of kinderen van de goden afdalen tot op het niveau van wat nu de mens is geworden. De antroposofie beschrijft dit proces van menswording ('antropogeenese').

In 'Stranger Things' komt de mens, bestaand op het laagste niveau van verstandelijk en materieel bewustzijn, in aanraking met gigantische en titanische energieën, waarvan hij tot dusverre het bestaan niet vermoedde. Ze bestonden alleen in spellen als 'Dungeons & Dragons', het bordspel dat de vier hoofdrolspelers uit het eerste seizoen spelen. Geen van hen vermoed op dat momenten dat draken echt bestaande wezens zijn. Zij representeren de nog niet geïntegreerde titanische energieën die slapen in het voorportaal van de onderwereld: de hades, en soort 'lagere school' van de onderwereld. De mens die dit gebied via zijn bewustzijn betreedt wordt geschoold in het integreren van titanische energieën. Voorbeelden van deze titanische energieën zijn complexen en persoonlijkheids- en psychische stoornissen, als psychosen, depressie, borderline en schizofrenie.

De 'middelbare school' van de onderwereld is dan natuurlijk de tartaros: het domein van nog niet geïntegreerde gigantische energieën. In deze zone van het onbewuste vervaagt informatie steeds meer en verwordt tot energie. Deze energie is vrijwel geheel onbewust – de meeste mensen hebben geen idee welke onbewuste, duistere energieën er in hen en in de wereld leven, maar waardoor zij wel dagelijks worden aangestuurd. De onbewuste energie in de tartaros wordt gekend als 'archetypen': grondpatronen in het collectief onbewuste die mens en wereld aansturen, maar welke vaak nauwelijks bewust zijn, omdat zij zich voortbewegen op de borderline tussen informatie en energie.

Een persoonlijkheidsstoornis als schizofrenie wordt als zodanig nog gekend, omdat zij zich concreet openbaart in de persoonlijkheid van een mens. Zij is als het ware 'geïnformeerd', hoewel de informatie die in het geval van schizofrenie door de denkkeest heen spookt, reeds incoherent en versnipperd is.

Een archetype is al veel minder 'geïnformeerd' – zij is minder concreet en tastbaar, huist in een dieper gelegen laag van het onbewuste, de tartaros, waar informatie tot energie is teruggekeerd. Waar sprake is van informatie, is er nog individualiteit – een denkkeest die 'bezeten' raakt van de titanische krachtvelden. Waar sprake is van energie, is individualiteit opgelost in collectiviteit.

De energie van een 'geladen' archetype is gigantisch, zoals in het geval van het 'Wodan-archetype', dat Nazi-Duitsland in haar greep had.

In 'Stranger Things' zien we gedemonstreerd hoe de denkkeest bezeten kan raken van titanische krachten. Om vervolgens via de hades af te dalen in de diepere regionen van de hel: de tartaros. Van hieruit spreidt de 'Mind Flayer', een collectief (archetypisch) kwaadaardig brein, ondergronds (onbewust) zijn tentakels uit en probeert zo heel het stadje in de greep van het kwaad te krijgen.

Degene die de gehele 'ondergang' ondergaat is Will, één van de hoofdrolspelers.

Will in de handen van het kwaad

Will (let op de naam: de wil als sturend vermogen van bewustzijn) is zowel de protagonist als het tragische slachtoffer in de handen van het kwaad. Evenals Siegfried, de held in 'De ring der Nibelungen' held én slachtoffer tegelijk is – hij is niet bij machte de onbewuste duisternis het hoofd te bieden – zo valt ook Will steeds meer in handen van het kwaad.

In het eerste seizoen wordt dit prachtig uitgewerkt als Will zodanig door de energieën in zijn onbewuste wordt meegezogen, dat hij hierdoor in het electriciteitsnetwerk verdwijnt. Opnieuw, dit is niet slechts fantastisch bedacht, maar de omzetting van energie, waardoor materie (lichaam) in informatie (electriciteit) verandert is een kwantumfysische werkelijkheid. We komen dit verschijnsel ook tegen in een meer conventionele context in psychologische stoornissen als psychose, schizofrenie en dissociatie.

In het eerste geval raakt iemand zo in de greep van de onbewuste krachten, dat het ego of ik-bewustzijn niet meer in staat is de binnenkomende energieën in informatie om te zetten. Het bewustzijn raakt overspoeld en kan de input niet meer verwerken, waardoor deze als 'rauwe' energie het bewustzijn overspoelt. Op z'n best kan energie de denkkeest nog informeren via symbolische beelden, waar in het geval van een psychose geen concrete taal meer aan verbonden kan worden, omdat de energieën zich direct beeldend, zonder tussenkomst en doorvertaling van een ego, zich aan het bewustzijn voordoen.

In het geval van schizofrenie – een gradatie verder dan de psychose – raakt het ego of ik-bewustzijn verdwaald in de hades (het voorportaal van de tartaros), temidden van de beelden en rauwe energieën. Zo iemand komt terecht in de twilight zone of borderline tussen informatie (bewustzijn) en energie (onbewuste): op de grens waarop informatie entropisch uiteenvalt in haar oorspronkelijke toestand van energie – kwantumruis – waarop de wetten van de chaostheorie van toepassing zijn.

Entropie, een begrip uit de thermodynamica, beschrijft het verschijnsel waarbij een (natuurlijke) orde onttaardt of terugvalt in de oorspronkelijke kwantumsoep van energie – de oerchaos in de Griekse onderwereld. Dit gebied, zagen we, is zowel de diepste hel als de hoogste hemel, afhankelijk van het bewustzijn. Iemand met een kosmisch bewustzijn zal in de oerchaos de mystieke eenheid van alles ervaren. Iemand wiens bewustzijn verduisterd is door de illusie van ego-afgescheidenheid zal in de oerchaos ten onder gaan, als wordt zijn ego geannileerd in het vacuüm van de oerchaos.

Wat betreft Will: hij glijdt via psychotische en schizofrene bewustzijnstoestanden entropisch steeds verder af naar een toestand van 'kwantumruis', waar zijn denkgeest en informatienetwerken terugvallen in een toestand van electriciteit en energie. Opgeslokt door de oerchaos probeert hij via het electriciteitsnetwerk nog contact te maken met familie en vrienden. In het geval van schizofrenie is er op z'n best nog sprake van een verbrijzeld ego dat, via wartaal, ordening probeert aan te brengen in de beeldenstroom uit de hades en de gigantische en titanische energieën uit de tartaros. Will bevindt zich nog dieper in de hel van het onbewuste. Psychologisch gesproken bevindt hij zich in een toestand van vrijwel volledige dissociatie, waar er van een ego geen sprake meer is en zelfs de verbrokkelde informatie van schizofrenie veranderd is in energie.

In deze collectieve wereld van oerchaos, door Jung het collectief onbewuste genoemd, gelden niet langer de wetten van psychologie, die uitgaan van een individuele psyche, maar hier gelden collectieve, metafysische wetten, geregeerd door de chaostheorie.

New Age: chaos in het interludium van goed en kwaad

'Stranger Things' speelt zich af in de jaren '80, de zogenaamde 'New Age'. Het is de tijd van de boeken van Seth, een entiteit gechannelled door Jane Roberts, en de publicatie van 'Een Cursus in Wonderen', toegeschreven aan J.C. Nieuwe inzichten in de kwantum- en astrofysica zetten het wereldbeeld op z'n kop, zoals ooit Columbus en Copernicus deden. Het multiversum en de relativiteit van ruimte en tijd worden serieuze concepten binnen de wetenschap. In de parallelle wereld van de occulte wetenschap wordt gesproken van de 'Watermantijd' of de 'Age of Aquarius', waarin kinderen als Will en Eleven opgroeien.

Vanuit kosmologisch gezichtspunt wordt de wereld geregeerd door tijdperken van 2160 jaar, zogenaamde 'kosmische of platonische maanden', waarin de energie van een sterrenbeeld of dierenriemteken de ontwikkelingen op aarde beïnvloedt. De overgang van de ene naar de andere kosmische maand duurt eeuwen. De Watermantijd start feitelijk pas in 2160. Dat wil zeggen: 2160 jaar na de geboorte van J.C. – de incarnatie van de Christusimpuls, die het begin van de Vissentijd inluidde. Anderzijds is het zo dat vanaf de Franse revolutie aan het eind van de achttiende eeuw, de invloed van de aankomende Watermantijd zich reeds doet gelden. Zeker vanaf het einde van de negentiende eeuw, met de opkomst van theosofie en antroposofie en de renaissance van occulte stromingen en oosterse religies is de vernieuwende energie van Waterman goed merkbaar.

In 'Stranger Things' manifesteert de energie van Waterman zich op tal van wijzen. De experimenten in het Hawkins laboratorium, waar kinderen gecreëerd worden met paranormale vermogens zijn typisch 'New Age': nieuwetijdskinderen die meer dan vorige generaties zijn aangesloten op het intra- en interpsychisch energieveld van 'internet of things' – niet de matrix van informatievelden zoals we dit nu tastbaar kennen in de vorm van internet (eveneens typerend voor de 'New Age'), maar kinderen als Eleven kunnen letterlijk 'intunen' op de alles doordringende matrix van energie en informatie, welke in het Verre Oosten het Akashaveld wordt genoemd. Blavatsky en Steiner hebben hier veel over geschreven.

De naam 'Eleven' is in dit verband ook symbolisch: het elfde dierenriemteken is namelijk dat van Waterman, dat de mens typeert die meer dan anderen 'energetisch' bewust is. Een dergelijk menstype is beter in staat om zich vanuit de eigen zielskern bewust te oriënteren in het collectief onbewuste of Akashaveld, waarin alle informatie van heden, verleden en toekomst opgeslagen is. Dit veld komt overigens niet geheel overeen met de 'void' van 'Upside Down': een wereld die ontstaat is van menselijk leven. 'Upside Down' kan in dit licht eerder gezien worden als een 'wormgat' of verbinding tussen twee parallelle universa (samen een 'multiversum' vormend): de fysieke realiteit, zoals wij die kennen, en de wereld van de oerchaos, waaruit alle verschijnselen energetisch ontstaan die onze fysieke werkelijkheid 'informereren'.

Eleven belichaamt het verband tussen beide werkelijkheden. Zij is in staat om af te dalen in de energetische oerwereld, waar zij bij de oorsprong der verschijnselen informatie put die via de werking van het zogenoemde 'morfogenetisch' veld (Rupert Sheldrake) onze bestaanswerkelijkheid 'in-formeert' – er vorm aan geeft. Hiermee is Eleven inderdaad een 'nieuwetijdskind': een voorloper van de nieuwe mens die, zeker van 2160, in staat zal zijn te functioneren vanuit de twilight zone van energie, informatie en materie om aldus directer creationistisch vorm te geven aan de aardse werkelijkheid.

Wat heeft dit alles met nu te maken?

Alles.

Will en Eleven geven, als verpersoonlijking van de nieuwe tijd, vorm aan de nieuwe mens die in de schaduwwereld tussen energie en materie vorm geven een nieuwe werkelijkheid. Zij moeten hiertoe, evenals de huidige en komende mens, bewuste krachten ontwikkelen om energie te besturen – er richting aan te geven om zo, op bewuste wijze, een nieuwe wereld te kunnen in-formeren. In dit interludium tussen Vissen en Waterman heeft de mens echter, behalve 'mastery over the mind', nog één andere belangrijke ontwikkelingsopgave: de duisternis die de wereld toen en nu nog steeds in haar macht houdt, moet overwonnen worden.

Ondanks de grote catharsis van de beide wereldoorlogen in de eerste helft van de vorige eeuw, is het astraal veld van aarde en mens nog 'bezeten' van duistere, kwade krachten. Wil de mens zelf creationistisch kunnen gaan functioneren, dan moet hij eerst afrekenen met het kwaad in hemzelf (individueel) en in de wereld (collectief), om zo geworteld in een gezuiverde energetische ondergrond zelf schepper te kunnen zijn in navolging van het goddelijke. 'Stranger Things' maakt manifest hoezeer duisternis nog onze fysieke en energetische wereld doortrekt. Archetypen als het 'Shadow Monster', alias de 'Mind Flayer', staan symbool voor het onbewuste én het kwaad dat de geest en hart van individuen en van de samenleving als geheel nog vergiftigt. Kinderen als Eleven en Will moeten hiermee strijd leveren.

Eleven en Will zijn elkaars tegenpolen: vrouwelijk en mannelijk, bewust en onbewust... Eleven is in staat om zich bewust in de onderwereld van energieën en informatie te begeven en zo materie te manipuleren. Ook zij maakt een loutering door, waarbij ze eerst,

opgenomen in de straatbende van Kali, haar nieuwe vermogens in dienst stelt van het kwaad.

Kali, de duistere kracht, is net als Eleven afkomstig uit het Hawkins laboratorium en draagt het nummer 'Eight', het achtste sterrenbeeld van de Schorpioen, teken van de duistere onderwereld. Pas nadat Eleven bewust voor het licht kiest, kan Eleven Will helpen die nog – willoos en onbewust – door de nieuw opkomende energieën wordt meegesleurd. Zijn naam impliceert dat hij nog, op Nietzschaanse wijze, tegen alle weerwil in, zijn bewustzijn en wilskracht moet leren aanwenden om richting te geven aan de steeds sterker wordende krachten van de Watermanenergie.

In onze tijd zien we dit terug in de informatietoevloed via internet, die de menselijke denkkeest als tentakels 24 uur dreigt te overspoelen. Net als Will, moet de huidige mens leren om zich staande te houden temidden van de exponentieel toenemende hyperreflexiviteit van de informatiesamenleving, waarin alle oude structuren, normen en waarden verdwijnen en individuen als 'digital nomads' moeten leren surfen op de tsunami van energieën en informatie, die als impulsdoorbraken in het brein en in de informatiesamenleving, elk etmaal de bestaande kaders en conventies alweer 'verouderd verklaren'.

In het eerste seizoen wordt Will nog meegezogen in het elektriciteitsnetwerk, een prachtige metafoor voor de werking van het Aspergerbrein, dat in deze New Age niet alleen een evolutie, maar tevens verdedigingsmuur symboliseert tegen het psychotisch overspoelende 'internet of things' – fysiek en energetisch. Asperger duidt op het creëren van hyperintelligente constructen binnen informatievelden, welke echter verticaal – naar boven en onder toe – zich steeds verder ontwikkelen, maar waarbij de mens de toevloed aan nieuw binnenkomende signalen niet meer coherent weet te verweven in een informatienetwerk dat het individu invlecht in de collectiviteit. In plaats daarvan gaan mensen als Will zich selectief afsluiten van tegenstrijdige impulsen: boodschappen die zij niet kunnen 'decoderen', begrijpen, binnen hun veilig gestelde innerlijke kaders van denkbeelden. Zo probeert het Aspergerbrein zich te weren tegen de toenemende innerlijke en uiterlijke chaos van de Watermantijd. Het gevaar hierbij is dat iemand als Will, wiens bewustzijn nog niet ver genoeg ontwikkeld is, zich uiteindelijk in zichzelf verliest en zo als het ware in zichzelf – in de eigen diepten en hoogten – verdwijnt. Dit gebeurt bijvoorbeeld in het geval van psychosen en histerie, waarbij iemand niet meer in staat is de stortvloed aan energetische impulsen om te zetten in informatie, waardoor de eigen kern ondergaat in de kwantumsoep van energie.

Is er hoop?

Zeker.

De belofte van de nieuwe tijd is de opkomst van de Prometheïsche mens die als een Eleven meester is geworden van zijn eigen, steeds complexere mind en 'zo binnen, zo buiten' bewust aangesloten is op het hem omringende, immense energie- en informatieveld. Eleven leert te intermedieëren tussen verschillende werelden en wordt zo bewuste bestuurder van zowel de eigen, als de collectieve mind of (denk)geest. Eleven heeft de

'void' tussen energie en fysica overbrugd en werkt creationistisch mee aan de in-formatie van een nieuwe wereld – scheppend werkzaam vanuit de principes van het Ware, Goede en Schone om, vanuit een metafysische ondergrond, een nieuwe fysische realiteit te scheppen. Seth onderwijst in zijn boeken (geschreven door Jane Roberts in de jaren tachtig) niets anders. Evenals alle andere 'nieuwtijdsgoeroes', van Dale Carnegie en John Bradshaw tot meer spiritueel geïnspireerde schrijvers als Gary Zukav ('De zetel van de ziel'), Thomas Moore ('Zorg voor de ziel'), M. Scott Peck ('De andere weg'), James Redfield ('De Celestijnse belofte'), Neale Donald Walsch ('Gesprekken met God') en Marianne Williamson ('Een terugkeer naar liefde').

Maar voordat Camelot, een waarlijk geïnspireerde spirituele samenleving, is bereikt, moet de mens nog als Dante of Will en Eleven, door de diepste hellen van zijn eigen onbewuste heen, om in de chaos van goed en kwaad, licht en duisternis, bewust zijn en onbewust zijn, een nieuwe wereld te scheppen. Zolang we nog niet, net als Will, door te weinig bewustzijnskracht vanuit de zielskern, zelf creationistisch vorm kunnen geven aan de stortvloed aan energieën, zijn we overgeleverd aan de wet van de chaostheorie. Deze voorspelt dat in de huidige toestand van entropie, veroorzaakt door het wegvallen van begrenzingen, het slaan van de vleugels van de vlinder van Lorenz energetisch zulke enorme deiningen kan veroorzaken, dat het simpelweg niet meer te voorspellen is welke gigantische en titanische 'in-formaties' er vanuit de oerchaos van de tartaros verwekt worden in de komende decennia.

In de aanloop naar de nieuwe tijd staan ons nog veel 'stranger things' te wachten.

© Sander Videler